

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹਰ ਪਲ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਕਿੰਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਵੈ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਕੇ ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਫੇਰ ਤੋਂ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇਕ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਬਾਪ, ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੰਨਾ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਮਾਗ ਹੈ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਲੋਹੇ ਦਾ ਭਾਂਡਾ, ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ। ਦਿਮਾਗ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਇੰਨਾ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ? ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਲਟਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਕਤ ਬੇਹੱਦ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਦੇਜ਼ਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਗਰੀਬ ਦੇਜ਼ਕ ਵਿੱਚ ਹਨ ਬਾਕੀ ਸੰਨਿਆਸੀ, ਸਾਹੂਕਾਰ, ਵੱਡੇ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲੇ ਬਹਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਹਨ? ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਕਤ ਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖਮਾਤਰ ਹਨ ਸਭ ਦੇਜ਼ਕ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਠਹਿਰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸ੍ਵੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੇ ਸਮੁੱਖ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਹਨ? ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਬੈਠਦਾ ਹੈ? ਘੰਟਾ, ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਜਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ? ਇਹ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵੀ ਤਾਕਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਦਾ ਪਤੀ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ, ਪਤਨੀ ਇੱਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਭ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਥਾਂ ਬੈਠਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੇ ਇਹ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਲਾਇਕ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਇਹ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਕਿਥੋਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਹੋਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇੰਨਾ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਹੈ? ਉਹ ਚਲਨ ਹੈ? ਉਹ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਹੈ, ਉਹ ਦਿਮਾਗ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਝੱਟ ਗੁੱਸਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ, ਕਿਸਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਇਵੇਂ ਦੀ ਚਲਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ? ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਦੀ ਕੋਈ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਗਲਾਨੀ ਦੇ ਛੀ - ਛੀ ਖਿਆਲਾਤ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੱਥ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋ ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਚਲਨ ਹੈ? ਬਾਪ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬੈਠਦਾ ਹੈ? ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਸੋਡਾਵਾਟਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਨਹੀਂ ਚੜਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਉਦੋਂ ਨਸ਼ਾ ਚੜੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ। ਕਥਾ ਹੈ ਨਾ - ਰਾਮ ਨੇ ਬਾਂਦਰਾ ਦੀ ਸੈਨਾ ਲਈ। ਫੇਰ ਇਹ - ਇਹ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾਕੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਫੱਟ ਨਾਲ ਕਹੋਗੇ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਜਿਵੇਂ ਟੀਚਰ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੈਰਿਸਟਰ ਜਾਂ ਫਲਾਣਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਨਿਸ਼ਚੈ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਪੱਦ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਆਈ. ਸੀ. ਏਸ. ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ - ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਕੇ ਫੇਰ ਇਹ ਕਰਾਂਗੇ, ਘਰ ਬਣਾਵਾਂਗੇ, ਇਵੇਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਕਰ ਲਿਆ ਤੇ ਕੀਤੀ ਕਮਾਈ ਚੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ

ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸਰਕਮਸਟਾਂਸ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਅਮਰਲੋਕ ਦੇ ਲਈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਓਰਲੀ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਉੱਥੇ ਦੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਵੱਡੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਟੇਜ ਹੈ। ਇਸ ਸਟੇਜ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟਰਸ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਲੀ - ਮੀਲਿਅਨਰ ਕਹਾਂਗੇ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਅਥਾਹ ਧਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ - ਇਹ ਲੋਕੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਸਾਹੁਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ (ਸ਼ਿਵ ਦਾ) ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪੂਜਾ ਦੇ ਲਈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੇ ਪੂਜਯ ਬਣਾਇਆ। ਬਾਪ ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਤਾਜ਼ੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਸੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡਿਟੀਜ਼ਮ ਹੀ ਸੀ। ਫੇਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਧਰਮ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦੀ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ ਫੇਰ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪਲਟਣ ਵਾਲਾ, ਰਿਜ਼ਵਨੇਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਰਥਾਤ ਨਰਕ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਰੇਬਰ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਹੈ। ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਚੁੱਕੇ ਹੋ। 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸ ਵਕਤ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੀ ਹਨ, ਉਹ ਵਾਮ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ। ਭਗਤੀ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੋਮਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਿਸਟਰੀ ਤਾਂ ਸੁਣੀ ਹੈ। ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ! ਤੇ ਉਸ ਵਕਤ ਕਿੰਨੇ ਧੰਨਵਾਨ ਹੋਣਗੇ! ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੰਦਿਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਹਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਮੰਦਿਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਾਜੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਦੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਸਭ ਕਰਣਗੇ ਨਾ। ਫੇਰ ਮੰਦਿਰ ਹੋਣਗੇ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲੁਟਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਹੋਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਪਿੰਡ ਕੋਈ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਟ੍ਰੇਨ ਆਦਿ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਦੀਕ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਫੇਰ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਫੈਲਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਰੋਣਾ ਪਿੱਟਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਵਕਤ ਜਦਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚੌਜ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਭਗਵਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਲਟਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਫੇਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਣ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਥੋਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਰਾਵਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖੀ ਹੋ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਹਨ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਕੀ ਹੋਇਆ ਜਰਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਬਿਲਕੁਲ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ, ਅਥਾਹ ਸੁੱਖੀ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਥਾਹ ਦੁੱਖ ਹਨ। ਸੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ, ਦੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਮਝਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਦਿਲ ਤੋਂ ਲੱਗਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਕਿਸਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿਣ - ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਭਗਵਾਨ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਕਿੰਨੀ ਗਲਾਨੀ ਕਿੱਤੀ ਹੈ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਮੁੜਮਤੀ ਮਨੁੱਖ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭੱਜ ਗੋਵਿੰਦ.....। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਮੁੜਮਤੀ, ਗੋਵਿੰਦ - ਗੋਵਿੰਦ, ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਸਨੂੰ ਧਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਮੁੜਮਤੀ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸ੍ਵਦ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਫ਼ਸੇ ਹੋਏ ਹੋ! ਭਗਵਾਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ

ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਪਰ ਆਸੂਰੀ ਮੱਤ ਵਿੱਚ ਹਿਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਕਿਵੇਂ! ਗੋਵਿੰਦ ਕੋਣ ਹੈ, ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਨਿਸ਼ਚੈ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਾਲੁ ਕਰੋਧ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਆਈਆਂ ਹੋ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ, ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਆਈ ਹਾਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਉਦੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਕੋਣ ਬਣਾਵੇ? ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਪ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੇਰੇ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ। ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਬੁਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਹੋ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਵਨ ਸਨ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿਚ ਲੈ ਚੱਲੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੀਤ ਤਾਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਰਤ ਨੇਮ ਆਦਿ ਕੁਮਾਰੀਆ, ਮਾਤਾਵਾਂ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਰਜਲ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਅਰਥਾਤ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਪਰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੜਾ ਹੱਠ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇੰਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕੋਈ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਆਪ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਗਵਰਮੈਂਟ ਦੇ ਅੱਗੇ ਫ਼ਾਸਟ ਆਦਿ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਹੱਠ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਤੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਦੇ ਕੋਲ ਧਰਨਾ ਮਾਰਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਨਾ ਕੋਈ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਫਸਟ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਹ ਦੁਆਪਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਖ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਦਿਨ, ਭਗਤੀ ਹੈ ਰਾਤ। ਕਿਸਦੀ? ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਅਤੇ ਦਿਨ। ਪਰ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਨਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ, ਨਾ ਉਸਦੇ ਚੇਲੇ। ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਵੈਰਾਗ ਦਾ ਰਾਜ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਿਨ, ਭਗਤੀ ਰਾਤ ਅਤੇ ਉਸਤੋਂ ਬਾਦ ਹੈ ਵੈਰਾਗ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ, ਵੈਰਾਗ ਅਖਰ ਐਕੁਰੇਟ ਹਨ, ਪਰ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ, ਗਿਆਨ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਦਿਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਰਾਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਉਂਕਿ ਧੱਕਾ ਖਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਦੀ ਰਾਤ, ਫੇਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦਿਨ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਦਿਨ, ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਰਾਤ। ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਨਵਾਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ ਫੇਰ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਧਨਵਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ:-

1. ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਇੰਨਾ ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ?
2. ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਚਲਨ ਹੈ? ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਅਜਿਹਾ ਹੈ? ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ? 3- ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਦ ਕੋਈ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਵਰਦਾਨ:- ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਬੀਤੀ ਕਰ ਯਾਦਗਾਰ ਸਵਰੂਪ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਾਸ ਵਿਦ ਆਨਰ ਭਵ:
"ਪਾਸਟ ਇਜ਼ ਪਾਸਟ" ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਵਕਤ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਭ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਪਰ ਪਾਸ ਵਿਦ ਆਨਰ ਬਣਕੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਵਕਤ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰੇ ਅਰਥਾਤ ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਬੀਤੀ ਕਰੋ, ਜੋ ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੀ ਵਾਹ, ਵਾਹ ਦੇ ਬੋਲ ਦਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ। ਹੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੀਤੀ ਹੋਈ ਸਟੈਰੀ ਨਾਲ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੀਤੀ, ਯਾਦਗਾਰ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਜਾਵੇ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਅਰਥਾਤ ਕੀਰਤੀ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਵੈ ਕਲਿਆਣ ਦਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਲੈਨ ਬਣਾਓ ਤਦ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਕਾਸ਼ ਮਿਲੇਗਾ।
